

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Voluntas quænam dicatur bona: quomodo ea probetur, quantæ sit
efficaciæ: quænam item Dei amorem impediunt. Cap. XVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

nies millecuplo plura. Quæris amorem, fidē, veritatem, consolationem, continuā præfentiā? omnia habes in ipso immēsa & infinita. Miraris speciem? speciosissimus est. Quæris opes? opulētissimus est. Ambis potestatem? potētissimus est. Vel quæcun- que tandē desiderare potes, in Deo omnia inuenies millecupla. Ipse nāque summū & optimum est bonū. Quamobrē expulsis ex animo cunctis creaturis, mentē ha- beas eleuatā cū amore ad Deū, semperq; ad eū intro reuertere, qui ad eū impense bonus est, vt si quis illū ritē tractare nosset, quicquid petere ausus fuerit, impetra- bit. Ad eū etiam exorabilis est Deus, adeoq; lubens amicos suos exaudit deprecā- res, vt omnia delicta, & obstacula, adeoq; purgatorium totum lubens condonet ad ipsum ex animo reuertentibus: quam tamen conuersionem idem ipse & largiri & operari debet. Quare magnis quotidie precibus orandum, atque etiam obseruā- dum est, vt quando huc inuicantur, obstaculis omnibus remotis ipsum solum sequantur. Eia quam benigne talibus paternum illud pectus suum pandit fidelis- simus Dominus, opumq; suarum reconditarum thesaurum aperit. Quis quæso id cogitatione compræhēdat, quam sitibundus & auidus est æternus ille Deus vnus- cuiusque hominis, pectus suum euacuatum ad ipsum conuertentis, ac ab omnibus creaturis liberi? Nam huic quouis momento occurrens, adeo amicē eum excipit & humaniter, ac si tota beatitudo sua in huius homunculi salute dependeat. Si hæc tibi incredibilia videntur, cogita quanta Deū tui causa tam generaliter quā specialiter fecerit & pertulerit.

In Deo quæ- nam q; ierē- da sint.

Exorabilis quā sit Deus

Voluntas quænam dicatur bona: quomodo ea probetur quantæ sit efficacia: quænam item Dei amorem impediunt.

CAPVT XVIII.

Essentialis illa & germana Dei dilectio maximē in bona consistit voluntate, quam qui maiorem & efficaciorē habet, is maiorem etiam veriorēq; ha- bet charitatem. Bona autē voluntas consummatur simul atque probatur, in operibus bonis, intq; aduersis Dei causa illatis. Quum mentis constantia manet in- concussa, intentioq; ipsa sincera nil præter Dei honorem spectat, tum voluntas quoque bona est. Quid est autem quod per bonam voluntatem impetrare non possis? Si ex vero pectore verā cupis habere humilitatē, abnegationē, patientiam, ac quod in te est, ad ea consequenda perficis, verē eadem consecutus es. Hæc tibi neq; creator, neque creatura, non mors, non diabolus eripere, aut impedire potest quin tantam inde mercedem accipias, ac si verē illa habuisses. Omnia item bona opera, quæ animo & volūate ad Dei honorē vel facere, vel pati decreuisti, sed citra tuā culpā postponuntur, ea corā Deo pro consummatis reputātur, & perfectis. Cū Deo ad summū homo pius placere tantūq; ipsū & amare, & laudare cupit quantū omnes pariter creaturæ, & corā Deo pro omnium peccatis satisfacere, omnes ad Deū desiderat pertrahere, ac quod in se est ad hæc perficiat, sed desiderio vires non respondent, is coram Deo omnia hæc reuera adimpleuit. Tali bus etiam desiderijs & resignationibus piorum adeo placatur & reconciliatur Deus, vt nonnunquam integro regno, imō toti terrarū orbi propterea pareat. Per solam quippe bonam volun-

Voluntas bo- na qui pro- betur
Voluntas quænam bo- na dicenda quanteque sit efficacia.

woluntatem plus mereri possumus singuli, quam citra eam omnes pariter conglu-
bati, vniuersis operibus nostris externis. Nec aliquis tam pusilla habet exercitia,
quin si istis Deum ex animo spectat, ac in feruentiori Dei dilectione per illa pro-
ficere desiderat, in eoq; permaneat, seipsum sine medio aliquo impedimento vni-
formem continens, Deumq; solum in omnibus operibus suis scopum sibi prae-
gens & adamans, reuera, (etiam si iam animam agens Dei visione frui velit) voti
compos fiet. Id enim Dominus ipse qui mentiri nescit, promissit, dicens: *Petite &*

Luc. 11.
Ioan. 15.

accipietis: Quapropter ob leuia aliquot vitia, aut ob naturae infirmitatem, qua sit,
vt plura bona perficere non valet, nemo se alienum putet à Deo, modo bonam, vt
dixi, habeat voluntatem ad Deum, adq; bona opera (si posset) perficienda. Nam
licet remotissimum se homo putet à Deo, Deus tamen illi haud est remotus: ve-
rum perpetuo potius ei adest, & si statim non admittitur, ante ianuam perstant

Amoris Dei
impedimen-
tum maxi-
mū quod.

pulsat, vt intro mittatur. Impedimentum omnium grauissimum, quod vspiciam
reperitur, est quum quis prudens volensq; cor suum amore occupat creaturarum.
A natura quidem nobis insitum est amare, atque ided, quemadmodum absque a-
nima quis viuere non potest, ita nec absque amore. Sed si debitum ordinem in a-
more seruaret, Deum prae se, praeter omnibus creaturis amaret. Quid an non
multis lacrymis digna res est, quod à praecleara illa indole sua ita degenerat homo,
& nobilem illum amorem suum, rem omnium longe preciosissimam, ad seip-
sum, adq; temporalia ista turpiter declinat, nec ad summum bonum Deum vn-
quam erigit? Id adeo male habet amicos Dei vt (si posset) sanguineas lacrymas

Amor crea-
turarum im-
modicus quā
Deo iniuriā
iuroget.

profunderent, ne Deus ex hominum mentibus, (pro quibus floridam vitam suam
impendit) tam ignominiosè propter vilissimas huius mundi opes, sensuumq;
turpissimas oblectationes expellatur. Cordis enim amator est Deus, nec moratur
opera externa, corde vitij & creaturarum amoribus data opera semper infecto.
Sed super omnia placet illi pectus verè mundum, quod se totum resignauit, & ex-
stantissimo adfectu iugiter ardet & sitit Deum, Deiq; honorem & voluntatem
semper purè spectat, in eoq; permanet. Haec de charitate Dei in genere dicta sus-
ficiant.

*Exercitio quonam liceat pertingere ad Dei ardentem
amorem: & quae ad illum requiran-
tur necessaria.*

CAPVT. XIX.

Diuus Dionysius Areopagita, & post eum alij illuminati à Deo viri compen-
dium quoddam nobis tradunt, quo ad consummatam dignam charitatis
perfectionem ocysimè facillimèq; perueniamus, nimirum per arden-
tes orationes, adfectus ignitos, & suspiria ad Deum. Verum quoniam adfectus nō
ita facile in amore Dei, nisi pijs quibusdam meditationibus prauijs accenduntur,
ided cui haec via cordi est, Primo omnium tota anima cum vniuersis viribus &
potentijs suis recollecta, omnem externam occupationem, omnem solitudi-
nem & creaturarum amorem semel abiciat, idq; potissimum per tres haec vir-
tutes

Exercitium
pro Dei a-
more acqui-
rendo quale
adsumendu